

ת"פ 43169/05/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'בארין, מוחמד ג'בארין, עמר ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 43169-05-18 מדינת ישראל נ' ג'בארין
ת"פ 43178-05-18 מדינת ישראל נ' ג'בארין ואח'
לפני כבוד השופט דניאל פיש

1. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד משה אייל
המאשימה

נגד

הנאשמים

1. מוחמד ג'בארין (מוחמד חאלד)
2. מוחמד ג'בארין (מוחמד ואליד)
3. עמר ג'בארין
שלושתם ע"י ב"כ עו"ד שלומי שרון

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו ביום 7.11.18 במסגרת כתב אישום מתוקן:

הנאשם 1 בעבירות של סיוע לחבלה מחמירה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335(א)(1)+(2) + 31 לחוק העונשין ותקיפת סתם לפי סעיף 379.

הנאשם 2 בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 335(א)(1)+(2) + 333 לחוק העונשין (מוחמד ואליד ג'בארין).

הנאשם 3 בעבירות של סיוע לחבלה מחמירה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 + 335(א)(1)+(2) + 31 לחוק העונשין.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, שלושת הנאשמים הם קרובי משפחה המתגוררים באום אל פאחם. בתאריך 15.4.2018 התגלע עימות בין אחיו של מוחמד ואליד (הנאשם 2), עזיז חאלד ג'בארין, ואביו, חאלד ג'בארין, לבין א', בני משפחתו של א' ואנשים נוספים. במהלך העימות נחבל עזיז כשהוא סובל מפגיעות ופונה לביה"ח.

3. ביום 16.4.18 בילו יחדיו א' וחברים במגרש סמוך לבית הספר בכפר. בשעה 16:00 הנאשם מוחמד ואליד (הנאשם 2) אמר לנאשמים ולאנשים אחרים להצטרף אליו למגרש בידעו שא' וחבריו נוהגים לבלות שם, ושהוא מתכוון להתעמת עם א' וחבריו.

הנאשמים וכן שלושה אנשים נוספים נענו לביקשה. הנאשם מוחמד חאלד הצטייד במוט עץ שמצא בשכונת מגוריו ולאחר מכן מוחמד חאלד והנאשמים האחרים נסעו למגרש חניה המשקיף על האזור בשני רכבים.

4. לאחר הגיעם למקום יצאו מהרכבים מוחמד ואליד והנאשמים וכן אדם נוסף לאחר שראו שא' וחבריו נוכחים במקום. שני נהגי הרכבים המתינו לנאשמים במקום עליו סיכמו מראש. מיד לאחר מכן החל מוחמד ואליד להתעמת עם א' ובמהלך העימות תקף מוחמד ואליד את א' עם מקל עץ שמצא במקום בכך שנתן לו מכה אחת בראש באמצעות המוט, שכתוצאה ממנו התמוטט א' ואיבד את הכרתו. מיד לאחר מכן, כשעמד על תוצאות מעשיו מוחמד ואליד שמת את המוט ועזב את המקום.

5. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן א' חבלות קשות ובין היתר חשד לשבר קווי קטן בראשו, דימום גולגולתי ודימום מוחי תת עכבישי.

טיעוני המאשימה לעונש:

6. המאשימה הפנתה לפסיקה שמתייחסת לחומרת עבירות האלימות תוך כדי שימוש בנשק קר וחם ועל הצורך להתייחס בחומרה לעבירות אלה (ע"פ 8597/07 **זועבי נ' מדינת ישראל** וע"פ 6720/04 **מדינת ישראל נ' זחאיקה**).

7. המדינה טענה למתחם ענישה הולם כדלקמן:

לנאשם 1 (מוחמד חאלד) 18-30 חודשי מאסר בפועל; לנאשם 2 (מוחמד חאלד) 24-48 חודשי מאסר בפועל ולנאשם 3 (עמר) 12-24 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי מדובר באירוע מתוכנן היטב, תוך כדי התארגנות הנאשמים יחד והגעתם למקום כאשר נאשם 2 (מוחמד ואליד) מגיע למקום מצויד עם מוט עץ.

8. לגבי חלקו של כל אחד מהנאשמים נטען:

נאשם 1 הגיע לזירה עם מוט עץ, נאשם 2 נטל מוט עץ שמצא במקום והכה את א' בראש עימו, נאשם 3 נכח בזירת האירוע ובכך סייע לחבריו. נגרמו למתלונן חבלות קשות לרבות דימום מוחי ובעניין זה המדינה הפנתה לתסקיר הנפגע לפיו נגרמו נזקים קשים ארוכי טווח למתלונן.

נטען שהסכסוך בין הצדדים שקדם לאירועים נשוא כתב האישום לא הצדיק את נקיטת האלימות מצד הנאשמים וכי הם יכלו להבין את הפסול במעשיהם.

בנוסף צוין שלא חלף זמן משמעותי מאז ביצוע העבירות ושנאשם 3 הוא בעל פלילי קודם.

9. ביחס לתסקירים נטען שנאשם 1 לא הבין את חומרת התנהלותו ואינו יציב בחייו וצוין לגביו סיכון גבוה להישנות מקרים דומים, ללא המלצה טיפולית. לגבי נאשם 2 צוינה רמת סיכון גבוהה בהישנות עבירות דומות ולא הובאה המלצה טיפולית. לגבי נאשם 3 צוין סיכון גבוה וממשי להישנות עבירות אלימות, כאשר צוינו מספר גורמי סיכון ולא הובאה המלצה טיפולית.

10. אוזכרה פסיקה כדלקמן-

ע"פ 5153/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.14) ששם דובר על אירוע בו הותקף מתלונן ע"י שלושה באמצעות אלות ומעדר, ונגרמו לו שברים. לגבי נאשם שהורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות נקבע מתחם ענישה הולם שבין 2-4 שנות מאסר. נגזרו עליו שלוש שנות מאסר בפועל. הערעור נדחה.

בע"פ 4631/13 **מדינת ישראל נ' מוסא כרים** (25.2.14) תקפו המערערים את המתלונן במקלות, אגרופים ובעיטות, ולמתלונן נגרמה חבלה חמורה בראשו ובגבו. המערערים הורשעו בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, על אחד הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, ועל השני 28 חודשי מאסר בפועל. ערעורם נדחה.

בע"פ 7475/14 **קבהא מהדי נ' מדינת ישראל** (25.12.14) הורשע נאשם בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות עקב כך שהיכה את המתלונן מספר פעמים באמצעות כלי עבודה ממתכת ושבר שלוש משיניו וגרם לחתך בשפתו. הוטלו עליו 24 חודשי מאסר בפועל למרות ההמלצה בתסקיר להימנע ממאסר. בערעור צוין שעבירות אלימות שנעשות תוך כדי שימוש בנשק קר כוללת ברוב המקרים עונשי מאסר בפועל שנעים בין 18-28 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הסדר טיעון הערעור התקבל ונגזר עונש של 20 חודשי מאסר בפועל תוך כדי התחשבות בשיהוי הניכר והמלצת התסקיר.

בע"פ 379/15 **אגינצ'ה לוי נ' מדינת ישראל** (26.7.15) הורשע המערער על פי הודאתו בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שהטיח בפניו של המתלונן בקבוק בירה במהלך וויכוח. היו למערער הרשעות קודמות ועבירות אלימות וביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 30 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

טיעוני הסנגור לעונש:

11. הסנגור הזכיר שהאירוע נשוא כתב האישום מהווה חלק מפרשייה רחבה יותר, כפי שהוזכר בכתב האישום המתוקן.

בעניין זה הוגש כתב אישום בת"פ 4161-05-18 שמפרט את פרטי התקיפה שאירעה יום קודם לכן ביחס לאחיו של הנאשם 2. צוין שהאח הותקף באכזריות ע"י מספר רב של אנשים, נחתך והוכה, עד שפונה לטיפול רפואי. נטען ש-24 שעות לאחר התקיפה התחיל האירוע נשוא כתב האישום הנוכחי.

12. נטען שכתב האישום תוקן לעומת כתב האישום המקורי, שם נכתב שהכוונה הייתה לנסוע לפגוש את המתלונן על מנת לתקוף אותו, ושונה לכוונה להתעמת איתו.

13. צוין שכל הנאשמים צעירים, בין גילאי 18-20, כאשר נכתב שחאלד נסע למקום עם מקל, חאלד התעמת עם המתלונן וחאלד שמט את המקל שהביא עימו וואליד היכה את המתלונן מכה אחת שגרמה לנפילתו ארצה כשעמד על תוצאות מעשיו שמט את המוט ועזב את המקום.

14. נטען שבהשוואה בין האירועים, האירוע נשוא כתב האישום הנוכחי חמור פחות, ובנוסף נטען שבהשוואה לפסיקה שהוגשה ע"י המדינה מדובר באירועים בהם אנשים רבים חברו לתקוף ולא חדלו לאחר גרימת נזק ראשוני.

15. נטען שבמקרה הזה לאחר המכה הבודדת עזבו כל הנאשמים את המקום. נטען בנוסף שהם הודו בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן וחסכו את ההליך השיפוטי ונטען שיש בכך כדי ללמד על קבלת אחריות.

16. ביחס לרישום הפלילי של הנאשם 3- עמר, נטען שמדובר בעבירה שהתיישנה ב-2016 ויש לראותו כאדם חסר עבר פלילי. נטען עוד שחלפו שנה ושבעה חודשים מאז המקרה, ולא הוגשו כתב אישום נוספים נגד הנאשמים.

17. הוזכר שבכל התסקירים הוזכר אירוע של רצח כפול יום לאחר האירוע נשוא כתב האישום, שמהווה טרגדיה נוספת למשפחה המורחבת אליה שייכים הנאשמים. צוין ששירות המבחן ראה את האירוע של הרצח כהסלמה שמשליכה על מסוכנות, אלא שהסנגור טען ששירות המבחן התייחס ליריבות בין המשפחות אך לא בין היחידים בתוכן ושאין להחמיר עם הנאשמים מסיבה זו.

18. כמו כן נטען שאין להחמיר עם הנאשמים ביחס להיעדר סולחה כאשר אין זה ביכולתם בתור צעירים לערוך את ההסדר האמור.

19. ביחס לחאלד נטען שהיה בן 19 בעת האירוע וכיום בן 20, נעדר עבר פלילי, שהיה זה שיזם את הנסיעה המשותפת עם שני הנאשמים הנוספת למקום בו היה המתלונן. נטען שהסיוע שבקשר אליו הורשע היה הנוכחות בלבד במקום. נטען שתקיפת הסתם הייתה מכה בודדת שלא הותירה חבלה. צוינו המאפיינים החיוביים שנמצאו ביחס לנאשם חאלד במסגרת התסקיר. עוד צוין שתיקי המב"ד שצוינו בתסקיר לא התפתחו לכדי כתבי אישום. נטען שהנאשם 1 קיבל אחריות על מעשיו. נטען שבמצבו הפסיקה לא מטילה ענישה של מאסר בפועל או אף עבודות שירות, אלא מאסר על תנאי בלבד. צוין שהנאשם 1 שהה כבר 20 ימים במעצר ושהה לאחר מכן 5 חודשים במעצר בית וכי משך

שנה ושבעה חודשים הוא מנוע מלחזור לאום אל פאחם.

20. ביחס לנאשם 3 עמר צוין שהיה כבן עשרים ביום האירוע וכיום בן 21 ושאשמתו הייתה אך ורק נוכחות פיזית במקום. צוין שהוא שהה 20 ימים במעצר ובמעצר בית משך חמישה חודשים. צוינה ההצלחה של כלים טיפוליים שננקטו בעבירה קודמת שביצע ושגם במקרה זה לא נקט חלק פעיל באירוע האמור. צוין עוד שבניגוד לתחזית שירות המבחן בחודש אוקטובר 18' חזר הנאשם 3 לאום אל פאחם ולא נרשמו ביחס אליו אירועים נוספים. נטען שהחלטה שלא לשלבו בהליכי טיפול נבעה מהערכת הסיכון ומהעדר סולחה, נתונים שאינם בשליטתו.

גם ביחס אליו נטען שאין מקום להטיל מאסר בפועל וגם לא עבודות שירות.

21. ביחס לנאשם 2, ואליד, נטען שהוא אמנם היה זה שביצע את התקיפה הפיזית, אך נטען שלא יזם את הנסיעה, ולא הצטייד מראש במוט, אלא מצא אותו בזירה, וזאת לאחר שראה שנוכחים שם אנשים רבים יחד עם המתלונן. צוין עוד שמיד לאחר שראה את תוצאות מעשיו שמט את המוט מידי וועזב את המקום. נטען שהתנהגות זו משקפת הבנה מידית לגבי חומרת האירוע. צוין שהוא לקח אחריות מלאה, הביע חרטה, אמפטיה וצער על מעשיו. נטען שהוא ביצע את מה שביצע מתוך אחדות משפחתית ושלא רצה להיות מוקצה בקרב משפחתו. נטען שאין לקבל את עמדת השירות ביחס למצבו הרגשי ונטען שיש לקחת בחשבון שמדובר בבגיר צעיר. נטען ששירות המבחן נתן יחס בלתי רצוי לתיק מב"ד שנפתח נגדו וכמו כן ייחס לחובתו את העדר הסולחה למרות שאין הוא יכול לשלוט על מהלך כאמור. צוין שגם הוא חזר לאום אל פאחם ולא התקיימו אירועים חריגים וכי הערכת שירות המבחן לא התממשה. נטען שבעניינו מתבקש להטיל עונש של עבודות שירות לתקופה ארוכה, בעיקר בגלל גילו הצעיר.

22. הסנגור הפנה לע"פ 4678/18 **פאבל אנופרייב נ' מדינת ישראל** (23.1.19). נטען שמדובר באירוע דומה ביותר לאירוע נשוא התיק ששם דובר בסכסוך של מה בכך בכביש בין נהגים כאשר הנהג השני יצא מרכבו, תקף אותו הנאשם בצורה חמורה, כאשר בתקיפה הצטרפו עוד שנים שהיו יחד איתו. התוקפים המשניים נידונו, אחד מהם אחרי הפעלת מאסר על תנאי, לארבעה חודשי עבודות שירות והתוקף השלישי לעונש של מאסר מותנה כאשר התוקף הראשי בעל עבר פלילי שולב בהליכי שיקום ונמלט מהם, וביהמ"ש גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות. באותו מקרה המערער הכה את המתלונן בפניו בנוכחות יתר הנאשמים ובאותו מעמד מי מהנאשמים האחרים גם הכה את המתלונן.

כמו כן הפנה לע"פ 5316/13 **תאופיק בן עטא מסאלחה נ' מדינת ישראל** (9.12.13) שם הרשיע ביהמ"ש המחוזי בנצרת את המערער בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בשל כך שהוא שלף סכין וחתך את פני המתלונן והותיר בהם צלקת בשל חילופי מבטים ביניהם. נגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה. יצוין שניתן תסקיר שהמליץ על הימנעות מהרשעה והטלת צו מבחן שהתבסס על חרטה שהביע המערער ומוכנותו לפצותו.

ע"פ 8871/11 **ראיק כיתאם מזלבט נ' מדינת ישראל** (17.4.12), שם הערכאה הדיונית גזרה עונש של 6

חודשי מאסר בעבודות שירות על מערער שהורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט כאשר דין ודברים בכפר התפתח לתקיפת המתלונן ע"י שניים, שבהמשך תיאמו גרסה שקרית על נסיבות התקיפה שנעשתה באמצעות גז מדמיע ודקירת סכין. ביהמ"ש העליון שינה את התוצאה במקצת לאור שהייתו של המערער במעצר משך שלושה חודשים בשעה שהשני שוחרר למעצר בית והפחית מאחד הנאשמים 45 יום מהתקופה שנפסקה לעבודות שירות.

תסקירי המבחן:

23. לגבי נאשם 1 מוחמד חאלד ניתן תסקיר שפירט שהוא בן 20, רווק שהתגורר בבית משפחתו טרם מעצרו. משפחת מוצאו תוארה כנורמטיבית (בעבר אביו היה בעל עבר פלילי שלא פורט). עוד תואר שבעקבות האירועים נשוא כתב האישום ביום 17.4.18 הגיעו רעולי פנים לבית המשפחה במהלך הכנות לחתונה וירו בשוהים וכתוצאה נרצחו אחיו הצעיר ודודו של הנאשם. תואר יחס מצמצם ומפחית ביחס לחומרת ההתנהלות בנוגע לעבירה אך שהנאשם הביע חרטה על ביצועה, כאשר צוין שהוא סובל מתחושות אשמה כבדות על כך שהתנהלותו הביאה לפגיעה אנושה במשפחתו. צוין העדר הסולחה והמתח שנלווה במשפחתו. צוינו שני תיקי מב"ד (אליהם התייחס הסנגור). הוארך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה בינונית על רקע המצב הכללי בין המשפחות. צוין שלמרות נכונות הנאשם להשתלב בטיפול, נוכח העדר הסולחה, קיום הסיכון, והתפרצות אלימות נוספת בין המשפחות היריבות, וקיום תיקי מב"ד, לא הובאה המלצה טיפולית.

24. לגבי נאשם 2 מוחמד ואליד צוין שמדובר ברווק בן 19, שמשפחת מוצאו נורמטיבית, והוא ללא עבירות קודמות. צוין שהנאשם נטל אחריות מלאה על התנהגותו והביע צער על מעשיו. הוערך שאין מדובר במי שנושא דפוסי אלימות מושרשים אך פעל מתוך מה שהבין כמערך הציפיות המכוון אליו במסגרת הסכסוך. על כן הייתה התרשמות מרמת סיכון גבוהה לאירועים דומים. צוין שהשתתף בקבוצה טיפולית והגיע לכל המפגשים אולם התקשה לשתף אודות מצבו המשפחתי והאישי והתקשה להתחבר לתהליך הטיפולי בקבוצה. צוין שהסכסוך עדיין נמצא בעיצומו ומהווה גורם סיכון מהותי עבור הנאשם ומצב שאינו מאפשר מרחב טיפולי. על כן לא הובאה המלצה שיקומית או ענישתית בקהילה.

25. לגבי נאשם 3 עמר צוין שמדובר בנאשם בן 22, רווק, ממשפחה מתפקדת, כאשר לאביו עבר פלילי. הוא נידון בשנת 2016 בהיותו קטין בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית, תקיפת סתם וחבלה חמורה וחבלה כשעברין מזוין. הוא הופנה לטיפול בעקבות המקרה הקודם, הצליח לאורך תקופת המבחן להימנע מביצוע עבירות נוספות. ביחס לעבירה הנוכחית הוא נטל אחריות מלאה וצוין אירוע הירי והמשבר המשפחתי שזה גרם. הוערך כי קיים סיכון גבוה וממשי להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה בינונית. לאור המשך הסכסוך בין המשפחות המורחבות לא הובאה המלצה טיפולית.

דין

26. הערכים המוגנים שנפגעו היו הזכות לשלמות הגוף ושמירה על הסדר הציבורי ובטחון הפרט. הפגיעה בערכים הייתה ברמה בינונית לכל הפחות לאור השימוש בנשק קר. עלה שהתקיים תכנון מוקדם - לפחות לגבי הכוונה להתעמת - כאשר הנאשמים חיפשו באופן אקטיבי אחר המתלונן. חלקיהם היחסיים של כל אחד מהנאשמים משתקפים בעבירות בהן הם הורשעו. נגרם למתלונן נזק משמעותי כתוצאה מהתקיפה. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה - מעגלי אלימות מתמשכים בין המשפחות - אינם מהווים הצדקה אלא היפוכו של דבר; כל חוליה וחוליה בתוך מעגלי האלימות פסולה. הנאשמים היו צריכים להבין - למרות גילם הצעיר- שאין לבצע את העבירות ויכלו להבין זאת בעוד מועד.

27. בנסיבות המקרה, שאין לראות אותו כמנותק משאר האירועים אשר תוארו בכתב האישום, בהתחשב בתיקונים שנערכו בכתב האישום בו הורשעו הנאשמים בסופו של עניין, מתחם הענישה ההולם נמצא בין 18-36 חודשי מאסר בפועל בקשר לנאשם 2 ובין 6-12 חודשי מאסר בפועל בעבור הנאשמים 1 ו- 3.

28. לחומרא יש לציין את האלימות שבאירוע והנזק שנגרם למתלונן. לקולא, את ההודאה המהירה של הנאשמים אשר מבטאת קבלת אחריות מעשית על המעשים.

29. עוד יוער כי מקובל עליו טענת הסניגור כי אין להחמיר עם הנאשמים 1 ו-3 ביחס להעדר המלצות טיפוליות בתסקירים כיוון שדבר זה הושפע מעובדת קיום הסכסוך הרחב אשר הנאשמים אינם שולטים בו או באפשרות להביאו לסיום.

איני מסכים עם שירות המבחן שלא ניתן היה לתת המלצה טיפולית וניתן דגש רב מדי לפקטורים שלא קשורים לנאשמים עצמם.

30. כמו כן, יש להתחשב לקולא בהעדר עבר פלילי אצל שני הנאשמים והעבר הפלילי המוגבל אצל נאשם 3. לא עלה כי למי מהנאשמים התנהגות עבריינית מושרשת.

31. בהתחשב בכל האמור הנני קובע עונשים כדלקמן:

לנאשם 1- (חאלד)

8 חודשי מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות בתנאי שתתקבל חוות דעת חיובית מאת הממונה על עבודות השירות.

מאסר על תנאי ל- 6 חודשים משך שלוש שנים אשר יופעל במידה והנאשם עובר עבירות אלימות מסוג פשע או עוון.

פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 31.12.19.

עמוד 7

לנאשם 2- (ואליד)

מאסר בפועל בן 24 חודשים כאשר על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 23.1.20.

מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יחול במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע או עוון.

פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 31.12.19.

לנאשם 3-(עמר)

6 חודשי מאסר בפועל בעבודת שירות בתנאי שתתקבל חוות דעת חיובית מאת הממונה על עבודות השירות.

מאסר על תנאי ל- 6 חודשים משך שלוש שנים אשר יופעלו במידה והנאשם עובר עבירות אלימות מסוג פשע או עוון.

פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן עד ליום 31.12.19.

כל הערבויות ימשיכו לחול עד לסיום ה-45 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' כסלו תש"פ, 08 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.